РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
6 У. 3506/2010 (2008)
04.11.2010. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Љиљане Јевтић и Живане Ђукановић, чланова већа, са судијским саветником Александром Перкић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., ул. ... бр. ..., коју заступа пуномоћник Рајна Андрић, адвокат из Београда, ул. Светозара Марковића бр. 19, против решења Републичке дирекције за имовину Републике Србије бр. 462-59722/2006-02 од 17.03.2008. године, у педмету евидентирања пријављене одузете имовине, у нејавној седници већа одржаној дана 04.11.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, пријава број 462-59722/2006-02 од 04.03.2008. године, А.А. из ..., ул. ... бр. ..., за евидентирање пријављене одузете имовине у регистар имовине као јавне и електронске базе података и издавање потврде о извршеном евидентирању имовине.

Поднетом тужбом, преко пуномоћника, тужиља оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и погрешне примене материјалног права. Наводи да је тужиља пријаву одузете имовине поднела туженом органу благовремено и у року из чл.

6. Закона о пријављивању и евидентирању одузете имовине, о чему је сама тужена Дирекција тужиљи издала одговарајућу потврду, а дана 04.03.2008. године, тужиља није подносила нову пријаву, већ је само уз раније, благовремено поднету пријаву за евидентирање имовине одузете по Закону о аграрној реформи, доставила накнадно прибављену документацију, односно потврду РГЗ- Службе за катастар непокретности Алексинац од 22.02.2008. године. Сматра да накнадно достављање релевантних доказа, који нису постојали у време када је тужиља поднела одговарајућу пријаву, већ који су прибављени након тога, не могу се сматрати новом пријавом и не може представљати предмет посебног одлучивања од стране туженог органа, ван одлучивања по првој, благовремено поднетој пријави, а на начин како је то тужени орган учинио у оспореном решењу. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд, је преузео нерешен предмет Врховног суда Србије У. 3087/08 од 01.01.2010. године, на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима, ("Службени гласник РС", број 111/09), чл. 29. ст. 1. и чл. 90. ст. 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник СРЈ", број 116/08 и 104/09).

Након разматрања списа предмета, оцене наводе тужбе и одговра на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима (“Сл. лист СРЈ” бр. 46/96), а која се примењује сагласно одредби чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС” бр. 111/09), Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списа предмета произлази да је тужиља, дана 04.03.2008. године поднела Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, потврду те Дирекције бр. 462-59722/2006-02 од 04.10.2006. године, на којој се налази пријемни штамбиљ истог органа под бројем 02/462-59722/06, у прилогу које је достављена и потврда РГЗ – Службе за катастар непокретности Алексинац бр. 952-3/08-34 од 22.02.2008. године, као и потврда исте службе број 952-1/06-344 од 24.05.2006. године. Тужени орган је оспореним решењем одбио тако поднету пријаву за евидентирање пријављене одузете имовине у регистар имовине као јавне и електронске базе података и издавања потврде о извршеном евидентирању имовине.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да истим није повређен закон на штету тужиље, са разлога што је одредбом чл. 6. Закона о пријављивању и евидентирању одузете имовине ("Сл. гласник РС" бр. 45/05), прописано да се пријава из чл. 3. овог закона може поднети најкасније до 30. јуна 2006. године. Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и то да је тужиља дана 04.03.2008. године поднела доказ о имовини коју раније није пријављивала као одузету имовину, то је правилно становиште туженог органа да је тужиља дана 04.03.2008. године поднела пријаву одузете имовине, те да постоје сметње за евидентирање одузете имовине и издавање потврде о извршеној евиденцији, јер пријава није поднета у периоду од 08.06.2005. године, као дана ступања на снагу Закона о пријављивању и евидентирању одузете имовине, до 30.06.2006. године, сагласно одредби чл. 6. тог Закона.

Код изнетог чињеничног и правног стања ствари, Управни суд је наводе тужбе оценио неоснованим и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер овим наводима тужиља није довела у сумњу утврђено чињенично стање, нити је навела околности или доказе који нису цењени у управном поступку, а били би од утицаја на другачије решење ове управне ствари.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.11.2010. године,6 У. 3506/2010 (2008)

Записничар
Александра Перкић, с.р.

Председник већа-судија
Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП